

[Morten Lange.]

at jeg helst ikke vil være alt for præcis i mine formuleringer. Jeg har arbejdet med et forslag, som måske er et tilsvarende forslag. Det er jeg ikke helt sikker på selv, jeg blev bestemt ikke færdig med, hvordan udformningen skulle se ud. Jeg kan måske sige det på den måde, at de tanker, jeg ikke selv havde fået gjort tilstrækkelig klare, dem så jeg da heller ikke med nogen særlig vidunderlig klarhed i det forslag, som andre havde udarbejdet. Med andre ord tror jeg, vi er et stykke fra at have fundet de rigtige styringsorganer.

Nu lader jeg mig slet ikke i denne forbindelse forvirre af, at man opererer med et begreb, som nok er nomenklaturforstyrrende, nemlig udtrykket kommission. Det har man selvfølgelig arvet fra amerikanerne. Det brugte vi selv på atomenergikommissionen, og det er en fejltagelse. Det, man snakker om, er formodentlig et råd eller noget tilsvarende, men lad nu gå med det. Det kan vi jo hurtigt få rettet til noget andet.

Men det er også et spørgsmål, hvad det er for noget, vi skal have råd for. Er det et energipolitisk planlægningsråd, eller er det et energiforskningsråd, eller er det begge dele, eller er det noget tredje? Det er vistnok ikke præciseret tilstrækkelig godt af nogen endnu.

Jeg er tvivlende over for værdien af et energipolitisk forskningsråd, fordi de forskellige former for forskning, der skal tages op, ikke har så forfærdelig mange hverken indholdsmæssige eller personmæssige sammenfald, at det er så forfærdelig sikkert, at vi har brug for et fælles forskningsråd for energiområdet. Det er muligt, men det er ikke så forfærdelig sikkert, at det er nærliggende.

Derimod er jeg nok mere sikker på, at et energipolitisk planlægningsråd kunne have en effekt, men igen det har jo en grim spændvidde, fra spørgsmålet om planlægning af elektricitetsforsyningen til den noget beslægtede fjernvarmeforsyning, til hele spørgsmålet om husisolering og en fornuftig varmøkonomi i huse, hvor der jo er ret stor forskel på, hvad for nogle sagkyndige borgere vi skulle have til at snakke om det ene og det andet. Når de så hver for sig har holdt deres tale, er det fælles indhold, som skulle binde dem sammen i rådet, måske

ikke så forfærdelig stort ud over den gode vilje. Og den gode vilje er naturligvis også det, som ligger bag ved forslaget, som det er fremsat her, hvorfor jeg altså ej heller skal sige noget ondt om intentionen, blot sige, at jeg synes, vi skal påskønne ethvert bidrag, der måtte komme til at forsøge på at finde et styringsmønster for vores energiproblemer.

Jeg synes, at alt, hvad der kan siges i den forbindelse, er værd at tage ind i overvejelserne. Så må vi jo så få det saneret ud til at blive effektive politiske planlægnings- og styringsorganer, men det bliver vel også det, der kommer ud af denne debat, og så kan regeringen jo benytte det som en slags presionsmiddel i retning af at gøre sine egne overvejelser færdig hurtigere, dog ikke så hurtigt, at de bliver sjukskede, for sagen er væsentlig.

Sagen har så endelig et sidste aspekt, som følelsesmæssigt kommer ind fra nogle sider i spørgsmålet, og det er hele problemet omkring atomforskning i Danmark. Den blev jo nok startet i vid udstrækning ud fra en energimæssig problemstilling, og arbejdet på Risø har jo i højere og højere grad i de sidste 10-15 år været karakteriseret ved, at man har taget en lang række andre kernefysiske spørgsmål op og deres praktiske anvendelse, og det gør jo, at Risøkomplekset er meget mere end et energikompleks. Der er så mange andre ting inde i det, formodentlig også en lang række forskningsaktiviteter, som vi har særskilt grund til at ønske opretholdt, og som ingenlunde vil finde noget hjemsted under en energikommission, men et helt andet sted i vores forskningsmæssige totalstruktur.

Selve spørgsmålet om, hvordan Risø passer ind i et mønster, er måske egentlig et af de helt store problemer, vi har foran os, som er så stort, at det kan have betydning for, hvorledes vi vælger den endelige formel. Vi skulle jo nødig få Risøs udmærkede forsøg på at lave nogle gode bygmutanter slået ihjel, fordi vi ville lave en fornuftig energipolitisk rationalisering af nogle forskningsområder. Der er så mange ting dér, som vi må have bragt på plads.

Om det radikale forslag har altså jeg nu med alle disse ting, som måske kunne lyde som omsvøb, blot nævnt, at det radikale forslag måske også i nogen grad er et om-